

891.995
Խ - 48

ՄԿՐՏԻՉ ԽԵՐԱՆՅՈՒՆ

ՄՐԳԱՎՏԱՆ

Նկարները
Բելլա Հովհաննիսյանի

ԹԵՍԴՐԱՑ

ՀԼԿՅԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆ. ԲԱԺԻՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ

1939

08.05.2013

9705

30 MAY 2011

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

1799
39

ՓՈՔՐԻԿ ԸՆԹԵՐՑՈՂԻՆ

Կարդա եջ առ եջ
Այս փոքրիկ պերքը,
Գտիր նրա մեջ
Բո սիրած միրգը:

Նախ և առաջ՝ սա խնձոր,
կլոր, սիրուն ու խոշոր,
կարճ ու բարակ պոչիկով,
վարդակարմիր թուշիկով:

Ահա կարմիր քեզ փշատ,
Են, վոր սիրում ես գուշատ,
Հազին շապիկ կա փոշոտ,
Ծառն ել ունի անուշ հոտ:

Մրանք ել, այ, ի՞նչ,—
Լիմոն ու նարինջ,
Դեղնագույն մորթով,
Անուշիկ հոտով:

Հապա մի տես, սա ել՝ տանձ,
Վոսկու նման գույնը բաց,
Վերը բարակ, վարը գեր,
Քաղիր ծառից, առ ու կեր:

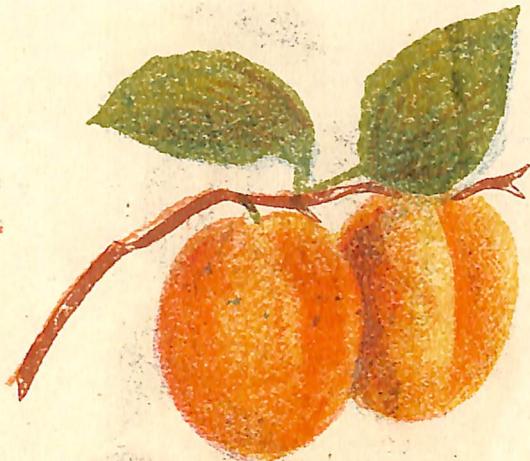
Խոշոր, դեղին, դուրեկան
 Սերկեվի՛լ ե պատվական,
 Վոր հոտովս իր հաճելի
 Լցնում ե տուն ու մառանն

Բարակ, յերկար պոչիկով
 Դեղնակարմիր թուշիկով,
 Ահա մի միրգ վաղահաս,
 Սրան ասում են՝ կեռաս:

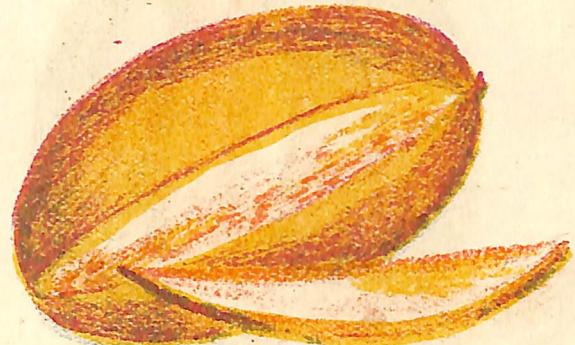
Անուշ, կլորիկ,
կեռասին քույրիկ,
Սիրուն, կարմրերես՝
Սա ել բան ե, տես

Պոչիկ չունի, նայիր սրան,
Յերկու միք-լիք թշեր վրան,
Հավանում ե միայն իրան,
Նա կոչվում է ծիրան, ծիրան։

Սա ել՝ սիրուն
կլոր-գլոր,
Մորթը փայլուն
Սալոր սալոր։

Տունկը գետնի յերեսին,
Ինքը այսպես ահազին,
Բազմակորիզ սեխ ե, սեխ,
Ի՞նչ անուշ ե, ի՞նչ համեղ։

Հերթը հասավ ձմերուկին,
Տունկը փոքրիկ, ինքն ահագին,
Չովացնում ե ամռան շողին,
Ամռը կեղե ունի հազին:

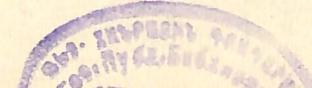
Հոն ե, հոն ե,
Հապա մի տես,
Մանր ու կարմիր՝
Հուլունքի պես:
Թե սիրում ես՝
Զամբյուլդ առ
Վազիր անտառ:

Արանք՝ կաղին և ընկույզ,
Մեջը առողջ ու տուժոց,
Սա ել ահա՝ շագանակ,
Անտառներում — անքանակ:

Սա կորիզ ե գեղանի
Աչքի սիրուն ձև ունի,
Միջուկն այնպես անուշ ե,
Իր անունն ել հենց նուշ ե:

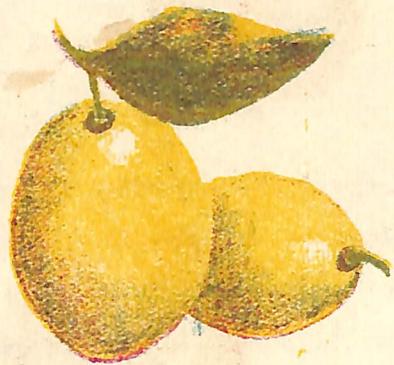

Իսկ սա ել խաղող,
Փոքրիկ ընթերցող,
Վոր չմոռացա,
Բերի քեզ ընծա:

Մեջը շաբ-շաբ կարմիր հուլունք,
Թե վոր քամես՝ անհուշ հեղուկ—
Նուռ ե սա ել միջից ճեղքված,
Ծիծաղում ե բերանը բաց:

Սա ել, տես ահա,
Դամբուլ ե դեղին,
Պատկանում ե նա
Սալորի ցեղին։

Գուրգուրում են նրանց, սնում,
Յեվ արեգակ, և ջուր, և ող,
Ու աճում են, հասունանում,
Դառնում համեղ, անուշահոտ։

Մրգերը այս, վոր դու տեսար,
Համեղ, անուշ ու հյութալի,
Իմացիր, վոր մեր ձեռքերով
Լավ մշակած հողն է տալիս:

Իրենց բերքով առատաքեր
Զարդարում են նախշուն-նախշուն
Խորհրդային յերկիրը մեր
Ամեն գարուն, ամառ, աշուն:

«Ազգային գրադարան

NL0400221

9705

Պատ. Խմբադիր՝ Ա. Վահունի
Սըբագրիչ՝ Ա. Արդաքանյան

Գլավվիալի լիազոր՝ վ: 2050. Հըտա. 4104.

Պատվեր 5. Տիրաժ 6000

Գետհրատի 1 տպարան, Ենթավան, Անինի, 65